

gelse, idet jeg dog derhos udtaler det Haab, at Lovens Vedtagelse vil blive en Spore for Hovedstadens Autoriteter til at fremskynde de længe ventede Foranstaltninger for en bedre Renslighed i Sundhedens Interesse her i Hovedstaden (Hør!). Det kunde synes, som om disse Vædringer stode i Strid med de Vædringsforslag til § 6, som jeg har tiltraadt, men jeg maa dertil bemærke, at jeg er bleven opfordret fra den Commune, hvor jeg har hjemme, til at virke for at bibeholde § 6 med de Vædringer, som ere foreslaaede; og jeg maa tillige bemærke, at det er min Overbeviisning, at de locale Autoriteter ikke ville andrage paa slige Indskrænkninger i det frie Næringsbrug, uden at Almuevellet i høj Grad kræver det, og derfor vil jeg ansee det for rigtigst, at § 6 med de foreslaaede Vædringer bliver tiltraadt af den ærede Forsamling.

Ordføreren: Den ærede Rigsdagsmænd, som sidst havde Ordet, har som Medlem af Udvalget tiltraadt de Vædringsforslag, som ere stillede af den ærede 1ste Landsstingsmand for 2den Kreds (Ordf.); de øvrige Medlemmer af Udvalget fastholde derimod det oprindelige Forslag, at § 6 skal gaae ud. Hvad angaaer Grunden til, at Udvalget har fundet dette rigtigst, maa jeg henvise til, hvad jeg allerede har yttret herom ved Sagens foregaaende Behandling. Vi have hentet disse Grunde fra Kjøbenhavns særegne Forhold, som gjøre andre og strengere Foranstaltninger nødvendige end dem, som kunne gjenneføres i Kjøbstæderne og paa Landet. Vi have fremdeles fundet os foranledigede dertil, fordi vedkommende Autoriteter i deres Betænkninger kun have taget Hensyn til Kjøbenhavns Forhold, og kun have yttret sig om disse og navnlig med Hensyn til bestemte Næringsveie i Hovedstaden, uden at der har været paatænkt Bestemmelser, der kunde sigte til Ordningen af beslaegtede Forhold andetsteds. Fremdeles have vi skjønet, at Indskrænkninger i Næringsbrugene, som ikke fremkom ved den almindelige Lovgivning, men kun bleve truffet ved Foranstaltninger igennem en discretionair Myndighed, som kom til at optræde ifølge Erklæringer og Indstillinger, maatte bewirke en ueensartet Anvendelse af de tagne Bestemmelser, der ikke

kunde anbefales. Udvalget vil derfor tillade sig at anbefale sit Forslag om, at denne Paragraph udgaaer, idet vi henholde os til disse vore Grunde. Naar det af den ærede 1ste Landsstingsmand for 2den Kreds (Ordf.) er foreslaaet, saaledes som er anført under 2de Afstemningspost, at Communalbestyrelsen og Sundhedspolitiet skulle yttre sig, forinden nogen Bestemmelse af Justitsministeriet bliver taget, da maa Udvalget jo bifalde dette, forsaavidt Paragraphen skulde gaae igennem. Derimod kunne vi ikke tilraade, at Forslaget under den 27de Afstemningspost finder Medhold, idet der er nævnt, at der ikke skulde kunne paabydes Flytning af noget allerede bestaaende Anlæg; det synes, som om der er tænkt paa den Flytning, som i Udkastets 1ste Paragraph er omhandlet, nemlig en Forviisning af visse Anlæg udenfor det Indbegreb, for hvilket Loven for Hovedstadens Vedkommende gjøres gjældende. Dersom der ved Flytning alene skal forstaaes en Flytning fra det Sted, hvor et Anlæg allerede bestindes, da vilde, dersom denne Afstemningspost gik igennem, ikke nogen væsentlig Forandring kunne ske i hvad der nu finder Sted i Kjøbstæderne. Det er f. Ex. almindeligt, at der i de fleste Kjøbmands- eller Handelsgaardes findes Beenoplæg; disse vilde da erkjendes at være bestaaende Anlæg, der ikke vilde kunne flyttes. Dersom dette Forslag gaaer igennem, ville ligeledes Oplæg af Gjødningsheller ikke kunne flyttes fra de Steder, hvor de ofte nu ere til megen Uleilighed, fordi de egentlig maae betragtes som bestaaende Oplæg, der ikke kunne paabydes flyttede til et andet Sted. Naar iøvrigt den ærede 1ste Landsstingsmand for 2den Kreds bemærkede, at jeg som Ordfører har indrømmet, at det var nødvendigt, at der blev truffet Bestemmelser for Kjøbstæderne, da nægter jeg det ikke, men jeg maa dog bemærke, at jeg har ønsket saadanne Foranstaltninger igennem Loven; jeg har ønsket, at der skulde tages saadanne Bestemmelser i §§ 3, 4 og 5 i Loven, som skulde fastsætte, hvorledes der i slige Tilfælde skulde forholdes i Kjøbstæderne og paa Landet, naar Loven der skulde gjøres gjældende; men jeg har ingenlunde kunnet ønske, at der igennem ministerielle Foranstaltninger skulde tages de Forholdsregler,